

виробництва, зміцненню експортного потенціалу держави, поліпшенню іміджу України як виробника та експортера органічної продукції, забезпеченню продовольчої безпеки в Україні.

Список літератури

1. Галяс А., Капштик М., Бакун Ю. Органічне агровиробництво: нові ринкові можливості та виклики для виробників зерна в Україні. Київ : Канадське агентство з міжнародного розвитку, 2008. 71 с.

3. Савченко В. Ф. Рациональне природокористування як фактор економічного розвитку України. *Економіка та управління національним господарством*. 2012. № 2 (14). С. 9–15.

УДК 336.3

Гомулко Н. В., Кудлай К. Д., студентки

Науковий керівник: Хоменко Л. М., к.е.н., доцент

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна

РОЗВИТОК КОМУНАЛЬНОГО КРЕДИТУ В КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ

Децентралізація характеризується передачею органам місцевого самоврядування значного обсягу повноважень та бюджетних ресурсів. При цьому фінансова та організаційна спроможність органів місцевого самоврядування та створених ними підприємств зростає. Бюджетна децентралізація створює нові можливості для здійснення запозичень шляхом розміщення облігацій місцевих позик міськими радами. Одним із альтернативних джерел фінансового забезпечення регіонального розвитку виступає муніципальна позика.

На відміну від України, у зарубіжних країнах ринок місцевих запозичень є досить розвинутим, а місцеві позики виступають ефективним інструментом фінансування видатків муніципалітетів. Переважно у всіх розвинутих країнах органи місцевого самоврядування можуть брати участь у кредитних відносинах. В зарубіжних країнах є досить розвиненим комунальний кредит. Зарубіжна система комунального кредиту пов'язана з різноманітними формами запозичення ресурсів. Міста та інші органи місцевого самоврядування зарубіжних країн випускають облігації муніципальної позики, які поділяють на три групи:

- генеральні боргові зобов'язання (або бездохідні облігації), які гарантуються бюджетними доходами та майном органів місцевого самоврядування;

- доходні облігації, що випускаються з метою фінансування будівництва об'єктів інфраструктури, погашення їх здійснюється зарахунок доходів збудованих підприємств;

– облігації змішаного характеру, що не приносять доходів, але погашення яких здійснюється за кошти, отримані від діяльності підприємств, створених за рахунок запозичених ресурсів[1,с.231].

Однією із форм комунальних закладів, яка виникла у Німеччині в 1908 році були жири центральні. Передумовою появи жиробанків було те, що комуни, виступали контрагентами, користувалися послугами і продукцією одна одної і, відповідно, оплачували ці послуги та продукцію. Успішно функціонують комунальні банки взаємного кредиту і в Швеції, які виникли в ХІХ ст. у формі банків із солідарною відповідальністю за борги їхніх засновників – комун, без гарантій держави. Шведські комуни утворюють спілки для взаємного кредитування по округах, кожна з яких була банком взаємного кредитування.

Важливе місце посідають спеціальні державні банки у сфері кредитування місцевих органів влади і, як правило, тісно пов'язані із системою ощадних кас, такі банки є в Німеччині, Франції, Італії, Великобританії, Бельгії.

Застосування певних форм місцевих позик та їхній обіг, специфіка цього ринку у кожній країні залежить від конституційного ладу держави та міри втручання в діяльність органів місцевого самоврядування. Висока надійність муніципальних цінних паперів у США базується на чітко побудованій законодавчій базі. Законодавство США забороняє збанкрутілим муніципалітетам проводити операції з продажу комунальної інфраструктури з метою покриття раніше здійснених запозичень[2]. Вплив вищенаведених чинників дозволив ринку муніципальних цінних паперів США стати найбільшим у світі: його частка становить майже 75% світового ринку таких паперів й оцінюється у 3,8 млрд доларів (майже 10% ринку боргових цінних паперів), лише у 2016 р. американськими муніципалітетами було емітовано облігацій на суму 445,8 млрд доларів, а середньоденні обсяги торгів такими цінними паперами на фондових біржах країни сягнули 10,6 млрд доларів (рис.1).

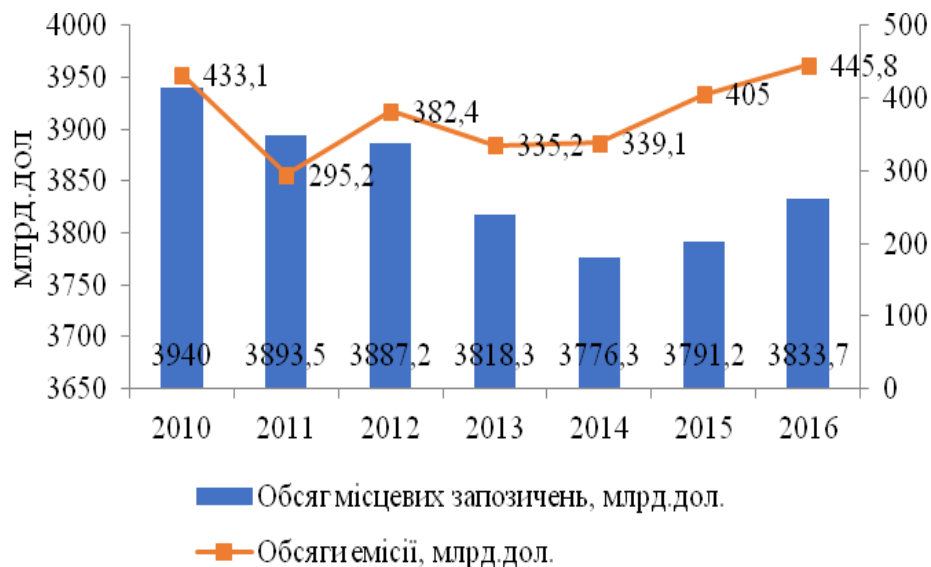

Рисунок 1 – Кількість випусків муніципальних цінних паперів в США за 2010–2016 роки[2,3]

Щодо європейського досвіду, то кредитори мають великий інтерес до місцевих запозичень у цих країнах пов'язується з широким поширенням

гарантуванням державою виконання органами місцевого самоврядування своїх зобов'язань. Надаючи гарантії за місцевими позиками, держава сприяє зниженню кредитного ризику для кредиторів та відсоткової ставки за користування позиковими коштами для муніципалітетів[4].

Отже, проаналізувавши особливості здійснення запозичень на місцевому рівні у європейських країнах, доходимо висновку, що практика здійснення місцевих запозичень є широко розповсюдженою серед зарубіжних країн.

Список літератури

1. Муніципальні фінанси : навч. посіб / за ред. О. П. Кириленко. Тернопіль : Астон, 2015. 360 с.
2. Бюро економічного аналізу : сайт. URL: <http://www.beafnd.org> (дата звернення: 12.04.2020).
3. Європейська хартія місцевого самоврядування : від 15.10.1985 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036 (дата звернення: 12.04.2020).
4. Charles C., Shon J. The impact of public debt on state borrowing cost in the 34 US bond market before the great recession. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Managemet*. 2018. Vol. 30, Iss. 3. Pp. 335–346.

УДК 621.73.06

Гордієнко В. В., студент

Науковий керівник: Харченко М. В., к.е.н.

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ

Підприємствам всіх форм власності для здійснення господарської діяльності потрібно закуповувати запаси (сировину, матеріали, запасні частини, комплектуючі вироби, напівфабрикати, малоцінні та швидкозношувані предмети), які є найбільш вагомою та значною частиною активів підприємства. Запаси посідають особливе місце у складі майна та мають домінуючі позиції у структурі витрат підприємств не залежно від видів і сфер діяльності.

Управління запасами - це складний процес, який включає різновид методів управління які направлені на діяльність, метою якої є зменшення до мінімуму щорічних витрат на утримання запасів.

До складу запасів належать: продукція виробничо-технічного призначення, споживчі товари, які перебувають на різних фазах виробництва й обігу, та очікують вступу в процес виробничого або особистого споживання [1].

До загальної класифікації запасів належать такі види, як:

1) поточні запаси, які призначені насамперед забезпечувати безперебійність виробничого або торгового процесу між черговими поставками. Вони мають змінну величину.